

Reclamanta invocă trei motive în susținerea acțiunii sale.

În cadrul primului său motiv, reclamanta susține că, în mod eronat, Comisia a stabilit că întreprinderea a cărei succesoare este a exercitat o influență determinantă asupra întreprinderilor în cauză. Reclamanta susține, în această privință, că decizia atacată se bazează pe constatări de fapt inexacte și pe o aplicare eronată a condițiilor juridice privind răspunderea, în special a condițiilor care permit să se prezume existența unei influențe determinante.

Reclamanta susține, în cadrul celui de-al doilea motiv, că dreptul Comisiei de a aplica o amendă s-a prescris în temeiul articolului 25 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003⁽¹⁾. Legat de aceasta, reclamanta afirmă că, pentru perioada ulterioară anilor 1996/1997 și, în orice caz, pentru anii 1999 și 2000, Comisia nu a dovedit că întreprinderile respective încălcat dreptul comunitar. În plus, reclamanta susține că suspendarea procedurii de către Comisie din cauza litigiilor din cauzele conexe T-125/03 și T-253/03, Akzo Nobel Chemicals și Akcros Chemicals/Comisia nu a avut ca efect suspendarea termenului de prescripție în raport cu reclamanta.

În sfârșit, reclamanta susține în cadrul celui de-al treilea motiv că a fost încălcat dreptul său la apărare. În această privință, reclamanta susține că investigațiile au fost suspendate de Comisie fără motiv timp de mai mult de patru ani, aceasta având ca efect faptul că, de la începutul investigațiilor, au trecut aproximativ cinci ani până ca reclamanta să fie informată și aproximativ șase ani până la primirea comunicării motivelor. În plus, reclamanta pretinde că Comisia a omis să investigheze persoanele și unitățile comerciale implicate în scopul de a clarifica pe deplin faptele. Aceasta consideră că respectivele omisiuni ale Comisiei au lipsit-o de posibilitatea de a conserva probe în favoarea sa și de a se apăra în mod eficient.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, JO L 1, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167.

Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2010 — Faci/Comisia

(Cauza T-46/10)

(2010/C 100/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Faci SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: S. Piccardo, S. Crosby și S. Santoro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate, în măsura în care prin aceasta se consideră că reclamanta a participat la acorduri coluzive privind fixarea prețurilor, repartizarea piețelor prin cote de vânzări și repartizarea clientelei;
- anularea sau reducerea substanțială a amenzii aplicate reclamantei;
- anularea deciziei în măsura în care acordă o reducere a amenzii calculate inițial pentru Bärlocher, sau diminuarea substanțială a reducerii acordate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2009) 8682 a Comisiei din 11 noiembrie 2009 (cazul COMP/38589 — Stabilizatori termici), în măsura în care Comisia a statuat că reclamanta este răspunzătoare pentru o încălcare a articolului 81 CE (devenit articolul 101 TFUE) și a articolului 53 din Acordul SEE prin participarea la acorduri coluzive privind fixarea prețurilor, repartizarea piețelor prin cote de vânzări și repartizarea clientelei în sectorul ESBO/esteri. În subsidiar reclamanta solicită o reducere substanțială a amenzii care i-a fost aplicată.

În susținerea cererii, reclamanta susține că Comisia a încălcat principiile generale de drept, a săvârșit erori vădite de apreciere, a încălcat principiile bune administrări și al egalității de tratament, a acționat fără competență sau a încălcat principiul concurenței nedeterminate, a încălcat obligația de motivare și nu a aplicat, în mod corect, Liniile directoare privind stabilirea amenzilor din 2006. Reclamanta invocă cinci motive:

- Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât a acordat o importanță prea mică elementelor de probă anterioare participării reclamantei la înțelegere și o importanță excesivă altor elemente de probă. În consecință, semnificația faptului că o înțelegere foarte gravă pe deplin operațională care implica fixarea prețurilor, repartizarea piețelor, repartizarea clientelei, practicarea unor prețuri prejudiciabile, și chiar corupție în scop coluziv, încetase înainte ca reclamanta să își înceapă participarea, nu a fost apreciată în mod corect în cadrul examinării gravității încălcării săvârșite de reclamantă.

— Comisia a încălcat principiul egalității de tratament prin aplicarea în privința reclamantei a unui tratament similar celui aplicat altor întreprinderi, deși, în comparație cu acestea din urmă, gravitatea încălcării săvârșite de reclamantă justifica un tratament substanțial diferit. La stabilirea cuantumului amenzii, Comisia a aplicat o diferență de numai 1 % din valoarea vânzărilor pe piața relevantă la momentul stabilirii amenzii, în pofida faptului că reclamanta a săvârșit mai puține încălcări și niciuna dintre acestea nu era, prin natură, foarte gravă, și în pofida stabilirii faptului că reclamanta nu a pus în aplicare înțelegerea. Mai mult, Comisia a încălcat interdicția de discriminare prin faptul că a informat reclamanta că făcea obiectul unei investigații abia cu mult timp după informarea celorlalte întreprinderi, cauzându-i astfel un prejudiciu.

— Comisia a încălcat principiul bunei administrări în ceea ce privește durata nerezonabilă a procedurii administrative și suspendarea procedurii pentru a soluționa un aspect incident. Principiul egalității de tratament a fost încălcat întrucât acțiunile Comisiei erau în mod nejustificat prejudiciabile în privința reclamantei, care, prin urmare, ar fi trebuit să obțină o reducere superioară celei de 1 % primite.

— reclamanta contestă reducerea amenzii (de peste 95 %) acordate Bärlocher, care este un concurent efectiv și potențial al reclamantei, în temeiul lipsei de competență, al încălcării egalității de tratament în sens larg și al obligației de motivare. În opinia reclamantei, reducerea amenzii echivalează cu o subvenție, care poate denatura concurența. În plus, sau în subsidiar, motivele în temeiul cărora a fost acordată reducerea nu au fost dezvăluite de Comisie în versiunea deciziei transmise reclamantei, încălcându-se astfel obligația de motivare.

— amenda a fost aplicată reclamantei cu încălcarea Liniilor directoare privind stabilirea amenzilor din 2006 și a principiilor ce decurg din acestea. În stabilirea amenzii, Comisia nu a luat în considerare în mod suficient faptul că reclamanta nu s-a implicat în înțelegeri anticoncurențiale foarte grave, spre deosebire de celelalte întreprinderi, și că aceasta a avut un comportament concurențial pe întreaga piață relevantă. Gravitatea încălcării săvârșite de reclamantă nu a fost apreciată în mod corect, prin faptul că în mod eronat i s-a imputat acesteia un comportament anticoncurențial. În plus, Comisia nu a apreciat rolul deținut în mod efectiv de Faci, nu a ținut seama de dimensiunea redusă a acesteia, de puterea sa redusă pe piață și de incapacitatea acesteia de a denatura concurența în comparație cu ceilalți concurenți și nu a efectuat nicio rectificare necesară în acest sens în temeiul punctului 37 din Liniile directoare privind stabilirea amenzilor din 2006, în scopul aplicării corecte a acestora.

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2010 — Akzo Nobel și alții/Comisia

(Cauza T-47/10)

(2010/C 100/80)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Reclamanti: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Țările de Jos), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Germania), Akzo Nobel Chemicals B. V. (Amersfoort, Țările de Jos), Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Regatul Unit) (reprezențanți: C. Swaak și Marc van der Woude, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamanților

— Anularea articolului 1 alineatele (1) și (2) din decizia atacată în totalitate sau în parte și/sau

— reducerea amenzilor aplicate la articolul 2 alineatele (1) și (2) din decizia atacată și/sau

— constatarea faptului că nu se poate imputa Akzo Nobel Chemicals GmbH și Akzo Nobel Chemicals B.V. răspunderea pentru încălcările anterioare anului 1993, că nu se poate imputa Akzo Nobel N. V. răspunderea pentru încălcarea care a avut loc în perioada cuprinsă între 1987 și 1998, nici în mod individual și nici împreună cu întreprinderile care fac parte din grupul Elementis;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei Comisiei din 11 noiembrie 2009 (cauza COMP/38.589 — Stabilizatori termici) în măsura în care Comisia a constatat că reclamantele erau responsabile pentru o încălcare a articolului 81 CE (devenit articolul 101 TFUE) și a articolului 53 din Acordul privind SEE printr-o înțelegere asupra stabilirii prețurilor, prin împărțirea piețelor prin intermediul cotelor de vânzare, prin împărțirea clienților și schimbul de informații comerciale importante privind în special clientela, producția și vânzările în sectorul stabilizatorilor de cositor. În subsidiar, reclamantele solicită o reducere substanțială a amenzii care le-a fost aplicată.